

Z. KOROLKIEWICZ, J. TEUCHMANN

Z BADAŃ NAD TZW. GORĄCZKĄ CENTRALNĄ I OBWODOWĄ
BADANIA NAD WPŁYWEM FIZOSTYGMINY, LARGAKTILU I REZERPINY

Z Zakładu Farmakologii A. M. w Gdańsku
Kierownik: prof. dr J. K. *Teuchmann*

W pracy niniejszej autorzy badali zagadnienie gorączek eksperymentalnych — tzw. gorączki centralnej i obwodowej.

Eksperymenty wykonano na 195 białych szczurach, które podzielono na kilka grup.

Spośród środków wywołujących tzw. gorączkę centralną wybrano delbecynę. Za model gorączki obwodowej przyjęto podniesioną temperaturę ciała po α -2,4-dwunitrofenolu (DNF).

Wyniki doświadczeń przedstawiono graficznie. Z charakterystycznego wpływu na krzywe ciepłoty ciała wykreślone po delbecynie i dwunitrofenolu takich środków jak largaktil, serpasil i fizostygmina wyciągnięto, po dyskusji, dalsze wnioski zarówno o mechanizmie powstawania tych gorą-

czek jak i o punkcie uchwytu dla środków w danym przypadku również obniżających ciepłotę ciała (largaktil, serpasil, fizostygmina).

Różne kształtowanie się krzywej ciepłoty ciała po dwunitrofenolu i delbecynie w przypadku zwierząt z zachowanym mózgiem oraz dekapitowanych, jak również obniżające w obu warunkach temperaturę działanie largaktilu, serpasilu i fizostygminy pozwala wysnuć następujące wnioski:

1. Largaktil, serpasil i fizostygmina mają ośrodkowo-obwodowy punkt uchwytu działania.
 2. W przypadku zatrucia α -2,4-dwunitrofenolem przebiegającego z podwyższoną ciepłotą ciała largaktil działa jako specyficzne antidotum.
 3. Przeprowadzone badania skłaniają do przyjęcia tezy tzw. gorączki mieszanej (centralno-obwodowej).
-